

Bidrag til en Understøttelsesklasse. Det er nemlig efter min Mening stridende mod Tanken i Grundlovens § 84, at man har fastholdt dette Punkt. Jeg har i det Hele taget en saa stor Interesse for denne Sag, at det netop er den, der bevæger mig til lige overfor de velvillige Ytringer af det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen), der talte fra Forslagsstillernes Side, at fremhæve dette, og jeg haaber og beder indstændig det Udvalg, som jeg antager vil blive nedsat, og som jeg tror maa blive en Nødvendighed, hvis Regjeringen vil indlade sig med Forslaget, om at tage dette under nærmere Overveielse. Det ærede Medlem omtalte i sit Foredrag, at Grundlovens § 84 utvivlsomt maatte berettigede til at udgive en Lov af denne Art, og at man navnlig i Henhold hertil kunde lade en Bestemmelse staa som denne, at en saadan Understøttelse af det Offentlige ikke kommer til at staa den Vedkommendes øvrige borgerlige og politiske Stilling. Han nævnte der, at efter Paragrafens Tilblivelse vilde dette være rimeligt, men han omtalte ikke dette Moment nærmere. Det er allerede tidligere fremhævet af mig, og jeg skal nu blot paany minde om, at en af dem, der have været med til at forfatte Grundloven, offentlig har erklæret, at § 84 skal være en Pensionsrets-Grundsaetning i vor Grundlov for enhver Mand, der er kommen til en vis Alder og Hjælpeløshed og paa den anden Side har vist et værdigt statsborgerligt Forhold. Dette kan ikke paa nogen Maade bortræsmøres, saaledes som det er foresat af de ærede Jurister her bagved, som ikke blot angreb det Lovforslag, der ifjor fremkom, men som ogsaa, saaledes som det blev sagt af den ærede Taler, have angrebet Ministeriet, fordi dette var gaaet et lille Sænjed i denne Retning. Jeg skal slutte med at tilføje, at der med den Slags Menneffer, der tale i denne Retning, ikke er Noget at diskutere, thi de vige ikke tilbage for Noget som helst i Verden, førend Magten knuser dem. De ville ikke tage Hensyn til berettigede Krav af denne Art. Jeg har i Anledning af et andet Lovforslag, som jeg har bragt frem, og som gik ud paa at skaffe Lørd til at opføre Huse paa i Kjøbstæderne, hørt udtale af en af dem, der i Særdeleshed er Ordfører for denne Retning her i Salen, at det var farligt at vise Smøbekommen af den Art, thi saa vidste man ikke, hvor Fordringerne vilde standse, og man skulde ikke række en Finger til den Slags Folks Indflydelse paa Samfundet. Jeg tror, at den ærede Forslagsstiller har fuldstændig Ret i, at Statsviddommen netop viser sig i at have de fornødne Afslørsender for det, der ellers kunde overflydne Samfundet andetseds fra, naar Diebliffet kommer. Jeg vil meget gjerne indrømme, at her vil Initiativet vist ikke blive taget i denne Sag — det tror jeg gjerne — men hvilken anden stor Bevægelse har der været i Europa, saa længe vi

have levet, som ikke, naar den først er bleven reist andetseds, ogsaa efter nogle Mars Forløb er kommen til os? Og have Forløberne ikke allerede været her, og ere de her ikke endnu, og blive de ikke engang imellem forgudede med Hurraraab og Doaster og paa forskjellige andre Maader, idet hele denne Bevægelse fremstilles som ledet af Fremtidens Mænd af dem, der saaledes hylde dem? De Herrer, der gaa i Retning af at modsætte sig Forslag af den Natur som det her foreliggende, ere de bedste Hjælpere for dem, som Proletariatet forguder. Jeg vil haabe, at den nuværende Regjering, som hender noget mere til Menneffer her i Landet end den tidligere Regjering, fordi denne sidste mere bestod af, hvad man kan kalde Theoriens Mænd, der kun kjendte Folk fra Kontorerne og fra Indberetninger fra deres paa aldeles lignende Maade uddannede Embedsmænd — jeg vil haabe, siger jeg, at denne Regjering, som i sin Midte har ikke saa Mænd, der ere pante til at leve i Forhold, hvor ogsaa Forsørgelsesproblemaet har stor Vægt og Betydning, og som vistnok have haft rig Leilighed til selv at være delagtige i at ordne Forhold af denne Natur, vil være mere tilgængelig til at være paa Tidens Tegns end den tidligere Regjering, som jeg tillod mig at sildre. Den nuværende Regjering vil derfor maaste, haaber jeg, række Haand til at bringe det Forslag, som her foreligger, frem i en Form, som kan passe til de nuværende Forhold, og være saaledes, at den i Tidens Løb kan modtage Forandringer, som kunne forebygge den Fare for vort Samfund, der ellers meget let kan komme til at true os, naar den først er begyndt at true, paa andre Steder, hvor man i Sandhed kan sige, at den ulmer stærkt. Jeg skal altsaa tillade mig at anbefale Forslaget.

Jørgensen: Det ærede Medlem, der førte Ordet for Forslagsstillerne (Th. Nielsen), tillagde dette Lovforslag en ganske overordentlig Vægt. det Samme gjorde det ærede Medlem og andre ærede Medlemmer ifjor, og den ærede sidste Taler understøttede dette saaledes, at det næsten blev stillet som Betingelse for at ville være med til at lede de sociale Forhold i en helbig Retning, at man sluttede sig til det her foreliggende Forslag. Dette forekommer mig dog mærkværdigt, idet der vistnok ikke er Nogen i denne Sal, som ikke vil være med til at virke for en saadan helbig Udvikling af de sociale Forhold, og der vistnok ikke er nogen Regjering, som vil vedkjende sig ikke for Alvor at virke i denne Retning, og det forekommer mig derfor mindre berettiget at forlange, at man skal slutte sig til dette bestemte, foreliggende Lovforslag, naar man dog stadig kan paavise Punkter i dette samme Lovforslag, som ingenlunde ere egnede til at vinde Tilslutning, ja, som ligesom ere ubelagte. Det ærede Medlem, som talte paa Forslagsstillerens Vegne, erkjendte ogsaa i Løbet